

Listéra

1 - 1987

MED VINTERPROGRAMMET

TELEMARK BOTANISKE FORENING

"Amor Florae nos congregat!"

Siden siste nummer av *Listera* kom ut (4 - 1986) har det skjedd at en formell innbydelse har kommet fra Norsk Botanisk Forening ved formannen Alfred Granmo til TBF om medlemskap i NBF.

Normalt burde denne innbydelse vært behandlet slik den foreligger på årsmøtet, men styret følte seg noe i villrede for hvordan denne innbydelsen skulle behandles. Dette skyldes at det samtidig med innbydelsen innløp en kopi av forslag til nye lover i NBF og en del "ekstraforslag" fra styremøtet på Kongsvoll i sommer. Disse "ekstraforslaga" eller rettere, endringer i opprinnelige forslag, volder oss litt hodebry. Dette har med bl.a. økonomi og navnebruk å gjøre, to ting som i vår forening som i de fleste andre er viktige.

Vi skrev sist at vi vel burde bruke litt tid på å diskutere en inntreden i NBF, og det synes nå for styret ennå viktigere å ta denne tenkepausen. På dette grunnlaget ble det fremmet og vedtatt følgende forslag på årsmøtet:

"Årsmøtet i TBF er blitt orientert om innbydelsen til vår forening om å slutte seg til NBF. Årsmøtet er også informert om at det i NBF er utarbeidet forslag til nye lover. Årsmøtet gir det nye styret fullmakt til å arbeide med dette spørsmålet i året som kommer. Styret forplikter seg til å se på alle sider ved denne saken og til å fremme resultatene av dette arbeidet for årsmøtet 1987. Årsmøtet vil da ta stilling til en eventuell tilslutning."

Uformelle samtaler omkring de spørsmålene som er nevnt foran og andre prinsipielle spørsmål som helt sikkert vil dukke opp i forbindelse med en eventuell tilslutning til NBF, peker henimot at det bør kunne finnes rimelig gode løsninger på disse.

Det er flere ting styret vil søke å få avklart fram til neste årsmøte (1987). Da burde medlemmene også være tilstrekkelig orientert om styret arbeider som det bør.

Det ser nå ut til at TBF er blitt landets nest største botaniske forening, og det er rimelig at det her bør ligge et stort og positivt potensiale for det fellesskapet Norsk Botanisk Forening utgjør.

For styret

Roger H.

SIDEN SIST.

Siden sist har vi fått avvirket årsmøtet. Årsrapporten viser at det fortsatt er liv laga for TBF. Aktiviteten er høy, og økonomien er god. Floraatlas for Telemark er i god gjenge og er fortsatt et interessant arbeidsfelt som dessuten gis økonomisk støtte. På årsmøtet ble det gjenvalg på alle poster. Etter møtet holdt Inger Nordal et foredrag om Afrikas vegetasjon med hovedvekt på liljer. Endelig ble Afrika noe annet enn hva vi er vant til fra TV. Med noen fine bildeglimt fikk vi oppleve at Afrika kan by på annet enn tett jungel, tørre stepper og masser av ville dyr. Her var det blomster i lange baner, imponerende blomster. Imponerende det også at noen kan holde styr på denne vidunderlige variasjonen av farger og former, - og så innvie oss andre i dette på en slik måte.

Siden sist har vi kommet igang med planleggingen av sommerekursjonen. Vi har tatt sikte på å ta turen til Gotland i Sverige. Gotland er i likhet med Øland kjent for sin rike og fremmedartede flora. Her finnes bl.a. et stort antall orkidéer, flere av dem ukjente for oss.

Tidspunktet blir uke 26, d.v.s. ca 20. til 27. juni. Reisemåten blir etter all sannsynlighet buss, og vi inviterer med oss Rogalandsavdelingen. Overnatting kan bli enten på pensjonat eller i feriehytter med selvhushold. Her vil tilbudene avgjøre. Foreløpig har vi tilbud på hytter like utenfor Visby (ca. 1 km utenfor). Disse er ganske nye og har alle bekvemmeligheter etter hva vi har fått vite. Prisen blir her ca. 100 sv. kr pr. person.

Siden sist er en årgang av Listera brakt til ende. Ble det så hva vi hadde ventet oss? Både - og, tror og synes vi! Etter vårt skjønn passer både form og format på det vi liker å karakterisere som en "innpakning" på programmene våre. Vi hadde imidlertid håpet at flere hadde tiltrådt "skribentenes" rekke med småinnlegg, men det er blitt med håpet. Nå hadde vi vel ærlig talt følelsen av at det kunne komme til å bli slik, og da kan vi kanskje ha det så godt.

Vi tror lell at de fleste ville ha likt å se flere navn i bladet, og det ville vel også ha vært bra med litt motforestillinger på det som er skrevet og sagt i tidligere numre av Listera.

Vi venter spent!

Siden sist har sola snudd, og det nærmer seg blåveisblomstrings-turen.

NÆROMRÅDENE.

GODER VI MÅ BEHOLDE.

Av Jan. Erik Tangen.

Nærmiljøet er et begrep vi stadig oftere støter på. Det er også i nærmiljøet vi bruker det meste av fritiden vår, i alle fall vi som trives i det grønne. Nasjonalparker, reservater, landskapsvernområder, fjell og vidder er nasjonaleiendommer vi gleder oss over og kan bruke eller oppleve en gang i blant. For de fleste av oss blir dette i ferietida. Takk for at vi har dem!

Men nærområdene ligger der til daglig bruk for den som vil. Nærområdene, dit du kan nå etter arbeidstid og der du kan boltre deg i helgene. Der du kan oppsøke og finne gamle "kjenninger" som vokser under løvheng, i kløfter, rasmarker eller i varme sommerbakker. Der du kan jakte på arter du tror kan finnes der, eller plutselig begeistres av et funn du bare drømte om! Rusle på stier avskjermet fra støy og plikter, nyte fuglesang, kjenne lukten av skog og nyte gleden av å være i det grønne.

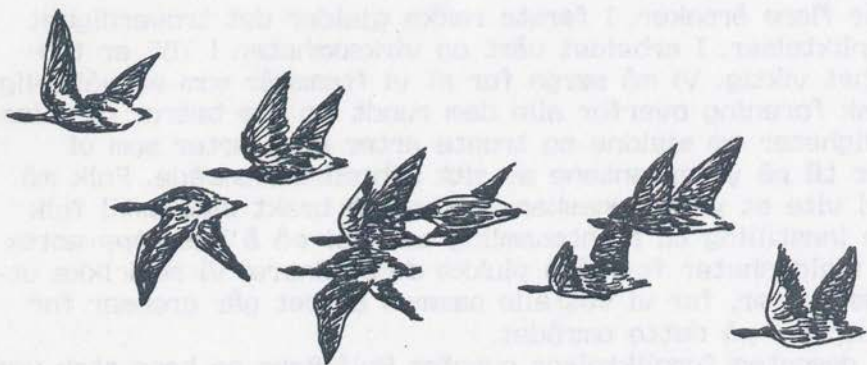
Det lyder romantisk, - men det er slik vi opplever det, det er virkelig nok! For mange av oss er disse områdene "lønnkamre" som vi trekker inn i for å samle oss etter krevende arbeidsdager, plikter og mas som vi alle kjenner så altfor godt.

En del av nærområdene er også de små grønne "lungene" som ennå ligger, eller burde ligget, som grønne øyer mellom boligområdene. De som gjør bomiljøene myke og som gir også barn muligheten til å utfolde seg i skapende lek.

Men hva skjer med disse lungene her i Grenland? Disse "friarealene" er i ferd med å bli områder det bygges på noen år etter at selve boligfeltet er utbygd. Er det slik vi ønsker det? Vi som liker blomster og ser verdier i det grønne må slåss for å bevare disse verdiene helt nær oss, ikke bare bli henvist til nærområdene omkring byene, områder som selvfølgelig også er av uvurderlig verdi.

La oss være med og gjøre noe for å spre kunnskaper og begeistring over verdien av nærområdene og de opplevelsene disse kan gi. Planleggere og politikere vet ofte for lite om dette. Vi har et ansvar og må enkeltvis gi våre bidrag for å skape holdninger som sikrer grønne arealer for framtida. Arealer som er bevart på grunn av sine kvaliteter, ikke fordi de ikke egnet seg til boligbygging eller industri.

Kambrosilurområdene her i Grenland er under intens nedbygging, om lag femti prosent skal være nedbygget bare de siste ti årene. Hva disse kalkområdene betyr må vi bidra med å fortelle for å sikre betydelige arealer med kalkfuruskog av hensyn til vårt eget opplevelsesmiljø, sjeldne planter og plantesamfunn, rike forekomster av arter som blåveis, tepper med liljekonvall osv. Her har trolig vi i Telemark Botaniske Forening en av våre største oppgaver framover.

GRÅGÅS

Når grågås vender ploegen
mot nord,
da livnar kvart frø i skogen,
kvar blome gror.

Da gror det i unge hugar
ei ri -
Da peikar det grågåsplogar
mot ufødd tid -

Tor Jonsson

"DU SKAL TEIA STILL!"

"Kan jeg få komme på besøk? Du har vel et herbarium som min venn og jeg kan få ble litt i?"

En slik forespørsel fikk jeg forleden over telefonen. Den som ringte, kjenner jeg ikke, men jeg kjente navnet på hans venn. Stormklokker og varselklokker ringte om troféjakt. "Hans venn" har trolig det mest frynsete ryktet som tenkes kan innen vel-etablerte botaniske kretser på grunn av hans spesielle form for plantejakt. Det ble et nei, og det blir nei i framtida!

Spørsmålet er kanskje hvorfor slik "sur" reaksjon på en høflig henvendelse?

Det har flere årsaker. I første rekke gjelder det troverdighet og forpliktelser. I arbeidet vårt og virksomheten i TBF er troverdighet viktig. Vi må sørge for at vi framstår som en pålitelig botanisk forening overfor alle dem rundt om som betror oss sine hemmeligheter om sjeldne og truete arter eller arter som vi kjenner til på ytterkantene av sitt utbredelsesområde. Folk må og skal vite at våre kunnskaper ikke blir brakt videre til folk med en innstilling til plantesamling som går på å leite opp norsk floras sjeldenheter for så å plukke dem seinere. Vi skal ikke utdype dette mer, for vi vet alle sammen at det går grenser for "sømmelighet" på dette området.

Vi har dessuten forpliktelser overfor Rolf Berg og hans stab ved Botanisk museum i Oslo som i floraatlassammenheng har betrodd oss verdifulle opplysninger om sjeldne planter. Disse har vi bare å forvalte med den største forsiktighet. Vi har forpliktelser på at ingen i TBF blir kilden troféjegere bruker til å nå sine mål. Det finnes ingen grenser for den frekkhet og de metoder enkelte i denne "bransjen" har tatt i bruk for å få tak i både det ene og det andre av sjeldenheter. Om rykter omkring "hans venn" b er sanne halvveis, er det grunn til at "du skal teia still". Min bønn til hver enkelt er derfor at om noen ukjente ringer og spør som de spurte meg, så velg å "ikke vite noe" om sjeldne planter. Er du i tvil, så henvis dem heller til styret eller andre for å si nei!

Dette er ikke ment som starten på en diskusjon om for eller imot det å unne seg en bukett av sommerens blomsteroverdådighet, om det prinsipielle omkring det å plukke blomster, ja, endog det å ha gleden over å samle i et herbarium.

Jeg har selv vært en av "herbaristene" (eller hva vi skal kalles), og jeg samler fortsatt med nennsom hånd der det kan gjøres, til Botanisk museum. Imidlertid har mine år i TBF-medlemmers selskap klarere og klarere lært meg at det finnes arter (fler og fler) som

al og må få stå.

Opplevelsene ved dem kan vi ha likevel.

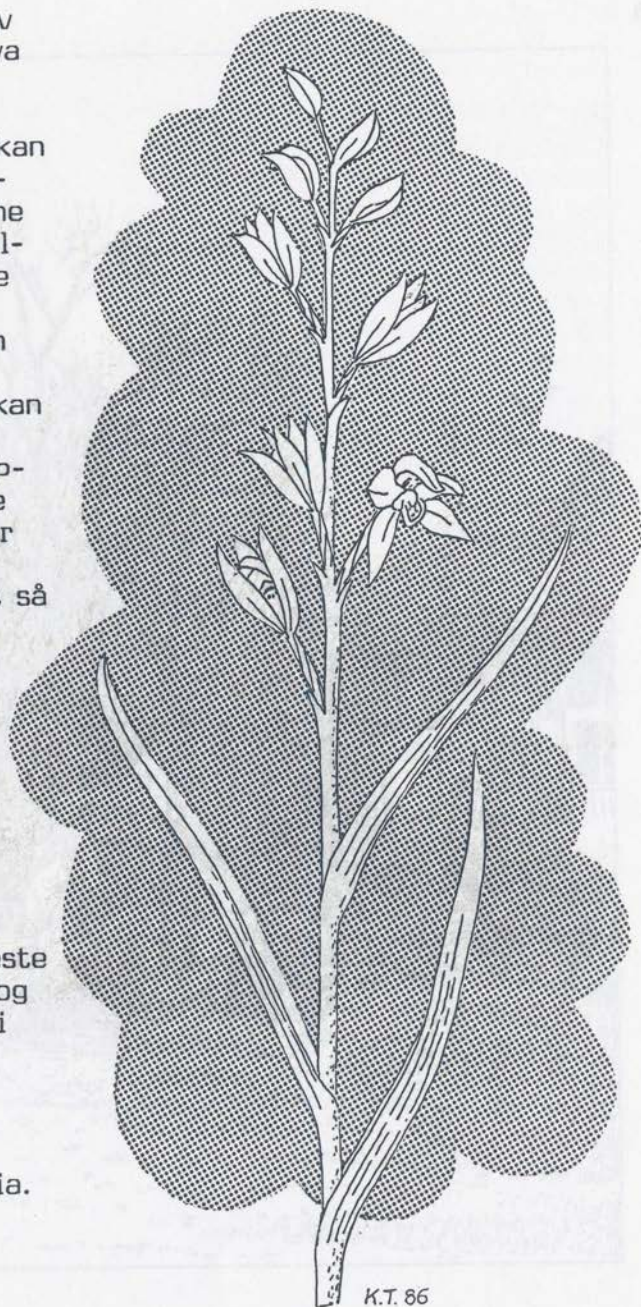
Jeg er tilhenger av oppdragelsen av hverandre til gode opplevelser for åra som kommer, og å beholde artsmangfoldet så stort som mulig.

Roger H.

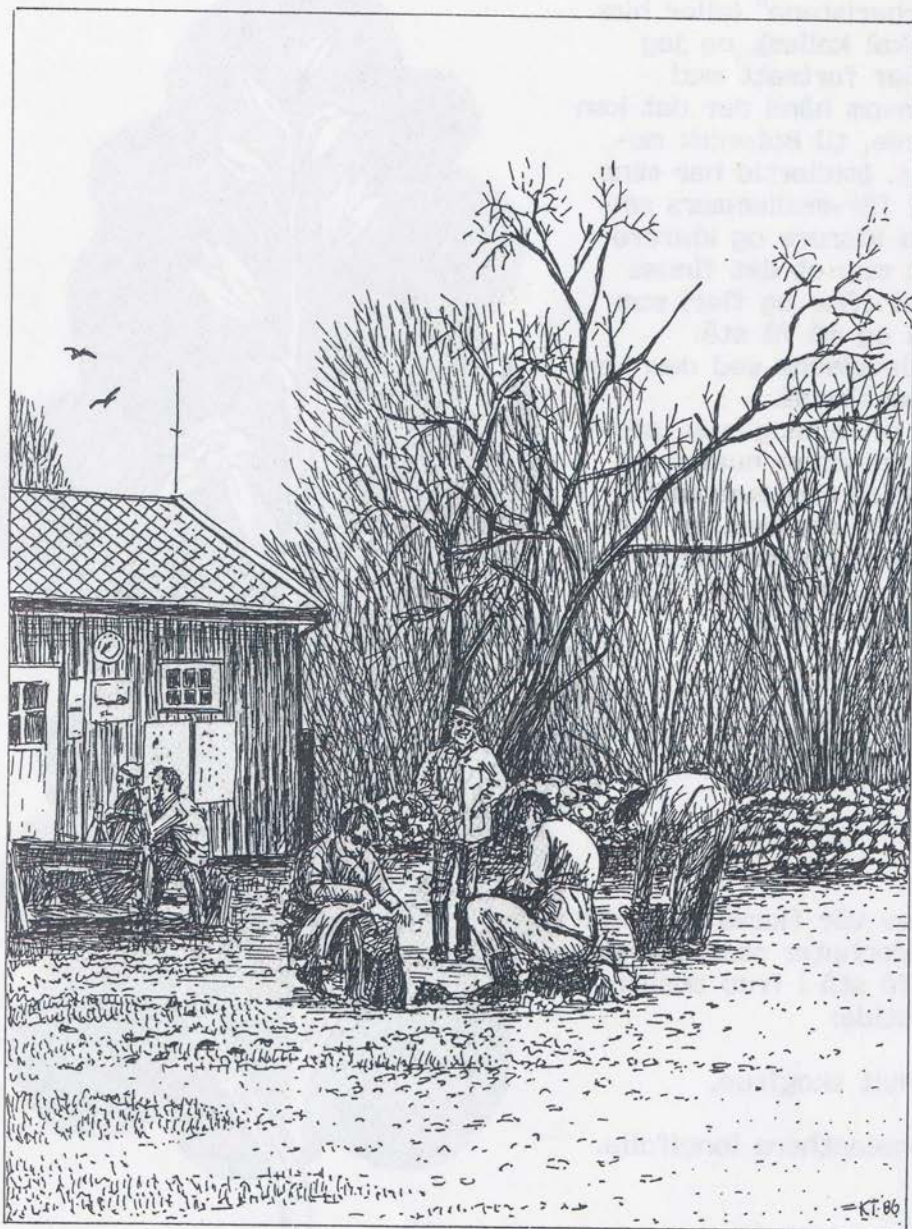
En av vår floras vakreste gjeldenheter som skal og må få stå i fred også i framtida:

Hvit skogfrue,

Cephalanthera longifolia.

K.T. 86

Fra TBF-tur til Jomfruland 1986.

Mette av blomsterprakt, sultne på mat.

STED: DNC's lokaler i Skien.

TID: Torsdag 29. januar kl. 18.30.

LIFJELL.

ET FJELLOMRÅDE UTEN FJELLPLANTER?

Lifjell må vel sies å være vårt nærmeste egentlige fjellområde, kanskje mer kjent for sine hytteområder, skiløyper og jaktterreng enn for sine blomster.

Egil Bendiksen arbeider til daglig på Botanisk museum på Tøyen, og han har tidligere drevet en del undersøkelser i Lifjellsområdet, særlig i strøket rundt Grunningsdalen. Bendiksen framholder at disse områdene er spesielt interessante økologisk sett. Her finnes lite av fjellets godbiter på blomstersida, og oppgaven kan nesten bli å finne ut hva som ikke finnes her av de vanligere fjellplantene. Vi er likevel lovet fine ting, for de finnes også på Lifjell, bl.a. ned mot Bø og Seljordsvatnet.

Tar du med kake, smaker det godt!

Møteansvarlig: Bjørn Lervik.

STED: Porsgrunns nye bibliotek. (Mellom parken og politihuset).

TID: Onsdag 18. februar kl. 18.30.

GOTLANDSKVELD.

Vi planlegger som kjent tur til Gotland denne sommeren (ca. uke 26), og vi kan vel tenke oss at flere ville ha lyst til å se nærmere på denne forunderlige blomsterøya et godt stykke ute i Østersjøen.

Grete og Harald Stendalen besøkte Gotland sist sommer, og de stiller opp en del inntrykk i form av lysbilder fra denne turen. I tillegg tenkte vi å ta en titt på en del herbariemateriell av arter som er samlet på Gotland for mange år siden. Det blir sikkert tid til både prat og diskusjon om Gotlands flora. Med kaker og kaffe til i tillegg skulle vi få det riktig hyggelig i lag. Møteansvarlig: Roger Halvorsen.

STED: Porsgrunns nye bibliotek.

TID: Onsdag 11. mars kl.18.30.

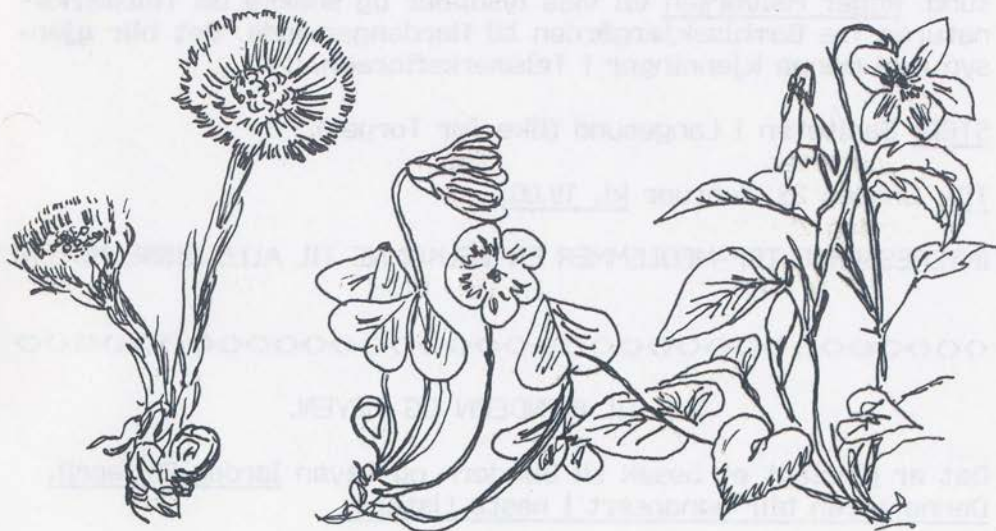
BLÅVEISBLOMSTRINGSTUREN.

Vi klarer å få den til nesten hvert år denne "vårmønstringen" ute i den tida da blåveisen bruker å stå på sitt beste. I år går turen til Vassdalen - Dilsdalen. Dette er et område som ligger nordvest for Skien, noen få kilometer fra Skotfoss og ut mot Norsjø. Tanken er å plassere bilene ved Vassdalskåsa eller deromkring og så i botanikerfart oppleve liene ut mot Norsjø. Vi gjør vel neppe de store funna botanisk sett så tidlig på året, men det burde i disse vestvendte liene være gode muligheter til å oppleve våren på frammarsj i Telemark, - om da ikke vinteren spiller oss et puss.

Vel møtt til utesesongen, med blåveis, hvitveis og hva vi ellers måtte finne og oppleve!

FRAMMØTESTED: Ved Skotfoss kirke.

TID: Søndag 3. mai kl. 10.00.

RØDSMELLE.

DEN RØDE KYSTNELLIKEN.

Av Roger Halvorsen.

En av vår hjemlige floras større plantefamilier er nellikfamilien, Caryophyllaceae, med rundt 75 arter. De fleste av disse er opprinnelig viltvoksende. Gode kjennetegn på familien er den leddete stengelen med parvis motsatte blad. En stor del av familiens medlemmer er svært like og i grunnen kjedelig å se til, med det fins et lite antall som skiller seg ut med vakre og fargeglade blomster. En av disse er rødsmelle, *Silene armeria*.

Rødsmelle er en av disse få artene i norsk flora som nesten utelukkende er å finne i Telemark. Rett nok er den funnet både i Oddernes, Dypvåg og i Søndeled, men voksestedene i de to førstnevnte kommunene har så liten tilknytning til vårt fylkes rødsmellelokaliteter, at en kan være tilbøyelig til å tro at den er tilfeldig forvillet i disse delene av Agder.

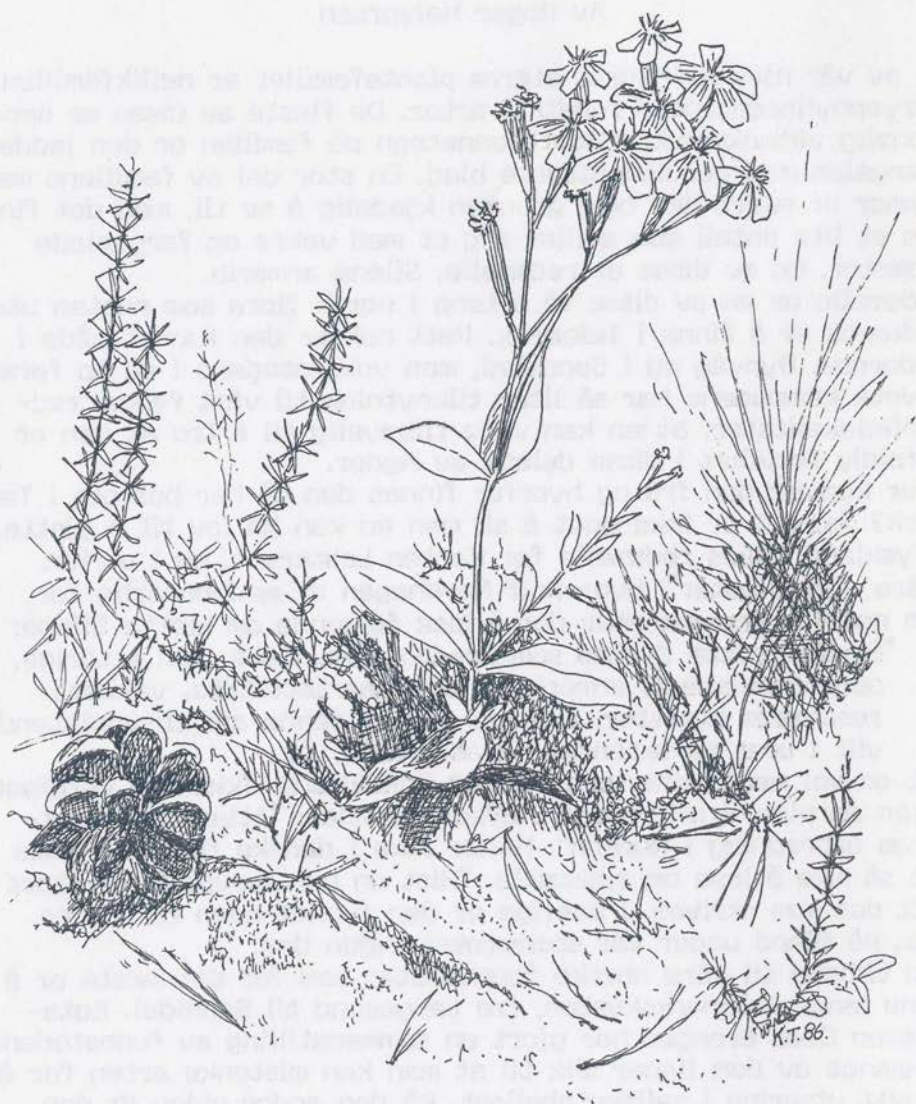
Hvor kommer den fra og hvorfor finnes den så her hos oss i Telemark? Ja, det er ikke godt å si, men en kan ha lov til å gjette.

I Tyskland kalles rødsmelle for Garten Leimkraut, og i verket "Våre ville planter", hvor Rolf Nordhagen er medansvarlig for den norske utgaven, står det å lese følgende om slekta *Silene*:

"Enkelte arter dyrkes som prydplanter, f.eks. den ettårige, søreuropeiske *S. armeria* L., som har tettstilte, vakkert rosenrøde blomster. I Norge vokser denne art tilsynelatende vilt i urer og skrenter nær Kragerø...."

Det er vel med denne bakgrunn at Eric Hultén ikke har verdiget arten en plass i sitt store utbredelsesatlas, "Atlas över växt-
nas utbredning i Norden". Heller ikke i danske floraer finnes det så mye å lese om rødsmelle. "Hist og her forvillet" er stort sett det som skrives. I Sverige er den funnet noen få steder, bl.a. på Øland under vår sommerekursjon der.

Men tilbake til våre norske forekomster som for det meste er å finne langs Telemarkskysten, fra Langesund til Sannidal. Botanikeren Cees Bronger har gjort en sammenstilling av funnstedene, og mange av dem ligger slik til at man kan mistenke arten for å ha sitt utspring i seilskuteballast. På den andre siden er den funnet på så mange steder utenfor mulige ballastplasser og mulig hageutkast, at ballast og spredning fra hager ikke virker sannsynlig.

Rødsmelle beskuet på TBF-tur i Kragerøskjærgården.

Veikanter og berghyller til dels langt unna bebyggelse og strand er ikke det letteste å forklare når funnsteder skal vurderes. Nå faller dessuten utbredelsen av rødsmelle godt sammen med utbredelsen av andre arter som i norsk flora har sitt tilhold på Telemarkskysten. Her kan nevnes den gulblomstrede erteplanta buskvikke, *Coronilla emerus*, som om mulig har en enda mer uforklarlig utbredelse enn rødsmelle, videre raggarve, *Cerastium brachypetalum* (en kjent forekomst ved Kragerø) og fargeginst, *Genista tinctoria* (en forekomst i Brevik, muligens borte). Satt sammen med disse artenes opptreden på Telemarkskysten, kan rødsmellelokalitetene hos oss godt være rester av det samme raelementet med tilknytning til Sør-Europa.

Rødsmelle, *Silene armeria*, er ett-årig, d.v.s. den er egentlig såkalt vinterannuell. Utover sommeren og fram på høsten vokser det fram nærmest en rosett av kålgrønne blad som neste vår slipper opp en ca. 30 cm høy stengel med flere små vakkert røde blomster på tynne greiner.

Silene er visstnok et gresk plantenavn av noe ukjent opprinnelse. Det ble så brukt av botanikeren Matthias Lobelius i 1576, og så er det blitt hengende ved denne nellikslekta etterhvert. Fægri undrer seg over om navnet kan komme av at det krukkeformede begeret hos slekta minner om krukkene hvor Bacchi følgesvenn og, tør vi tro, svirebror, Silen oppbevarte sine "leskedrikker". Artsnavnet *armeria* er også et navn med noe tvilsomt opphav. Lid skriver at det kanskje er keltisk. I "Den danske flora" av Rostrup og Jørgensen er de helt enige i dette og slår dessuten fast at ordet kommer av "ar" som betyr ved og "mer" som betyr hav. Dersom ved og hav så skulle referere til at en art med et slikt navn skal vokse "ved havet", passer det godt for vår venn rødsmella. Jeg tror imidlertid at navnebetydningen er like tåkete m årsakene til at rødsmelle er å finne i våre egner.

Det som i hvertfall er sikkert, er at rødsmelle er ei vakker plante som vekker glede hver gang en finner den, og det burde det være gode muligheter for i Kragerødistriktet.

* * *

Kan vi la ugraset bli igjen?

Av Roger Halvorsen.

"Sminkrotens historia och biologi i Sverige" heter en artikkel i Svensk Botanisk tidsskrift nr 2, 1986. Det er en temmelig omfattende artikkel skrevet av Roger Svensson og Marita Wigren ved Institutt for systematisk botanikk i Uppsala.

Sminkrot er identisk med vårt åkersteinfrø, *Lithospermum arvense*, et ikke alt for vanlig ugras. Det er vel ikke alle som kjenner denne arten hos oss, men det er i denne sammenhengen ikke så interessant i grunnen.

I artikkelen gjennomgår forfatterne flere sider av artens historie i Sverige og legger mye vekt på biologien. Det som er skrevet, synes å være godt underbygget med omfattende forsøk og undersøkelser og er i så måte verdt oppmerksomhet fra den spesielt interesserte.

Litt mer allmenn interesse burde imidlertid slutten av artikkelen ha, den såkalte "diskusjonen". Her tar forfatterne for seg bl.a. årsaker til at ugrasfloraen avtar kraftig. Her nevnes f.eks. artenes ømfintlighet mot giftsprøyting, deres dårlige konkurransevne, artenes ømfintlighet mot forandret næringsnivå ved stort bruk av kunstgjødsel, mindre tilførsel av nye frø ved bedre frørens av såkornet, enkelte arters behov for insekter til pollinering (jordbrukslandskapet blir alt mer "miljøfattig" ved at åkre uten ugras lokker til seg lite nytteinsekter) og til slutt det faktum at åkren mer og mer blir hva forfatterne kaller "et ugrasfiendtlig miljø", og veikanter og ruderatplasser blir alternativene.

Spørsmålet forfatterne stiller seg er så: "Kan vi la ugraset bli igjen?" "Det er", skriver de, "gjort iherdige forsøk på å utrydde ugraset. Grunnene er flere siden ugras kan påvirke nyttevekstene i åkrene på flere måter. Det konkurrerer om plass, vann, næring og lys. Noen arter hemmer nyttevekstene ved å slippe ut giftige stoffer, såkalte rotexudat, lindodre, *Camelina alyssum*, gjør dette i linåkre. Ugraset kan være giftig eller ha giftige frø som gir forgiftninger og usmak i f.eks. korn til mel. Ugraset kan vanskeliggjøre innhøstingen, f.eks. vassarv, klengemaure, åkervindel o.a. Ugras kan være verter for parasitter og sykdommer. Det kan

senke verdien av såkorn, f.eks. ved forurensning av floghavre. Før var dette virkelig et problem. Åkerjord befengt med floghavre kunne til og med få ned verdien og dermed skyldskatten på gårdene.

Imidlertid ramser forfatterne opp fem gode grunner til at ugraset bør få lov til å få leve fortsatt i kanten av en åker. Kanskje er det grunn til ettertanke her.

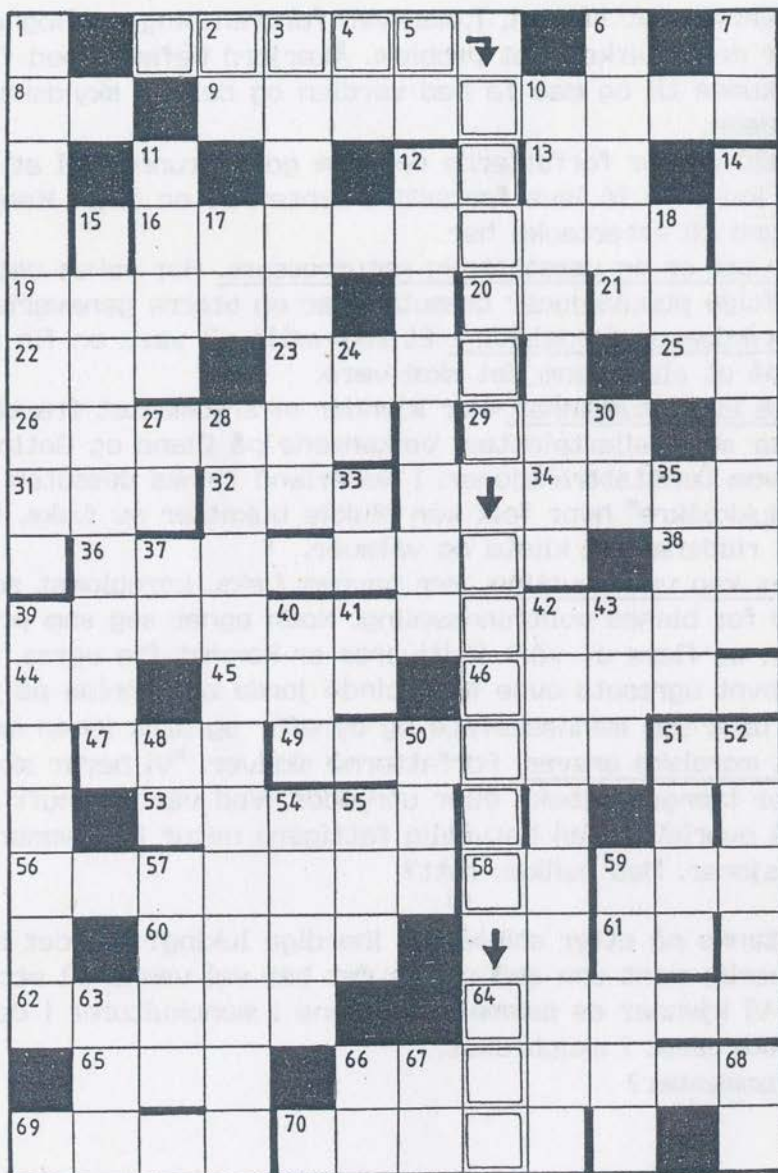
1. Hver art er en uerstattelig naturressurs. Her pekes det på at livskraftige populasjoner dessuten har en større genevariasjon.
2. Artsrikdom er fordelaktig. Et rikt miljø vil være en fin indikator på at alt er som det skal være.
3. Ugras er kulturminner. Her kjenner vi argumentet fra våre kystbyer med ballastplanter. Veikantene på Øland og Gotland er nevnt som turistattraksjoner. I Nederland finnes dessuten spesielle "plukkeåkre" hvor folk kan plukke buketter av f.eks. kornblomst, ridderspore, klinte og valmuer.
4. Ugras kan være nyttige. Her nevnes f.eks. kornblomst som matkammer for bienes polleninnsamling. Noen egner seg som pryddplanter, og flere av våre kultivarer er kommet fra ugras. Det er også nevnt ugrasets evne til å binde jorda og å holde på fuktigheten, bruk som menneskeføde og dyrefôr og bruk innen medisinen.
5. Vårt moralske ansvar! Forfatterne skriver: "Vi bærer skylda for at arter trenges tilbake eller utryddes. Ved vår ufornuft kommer vi til å overlevere en betydelig fattigere natur til kommende generasjoner. Med hvilken rett?"

Noe å tenke på etter sommerens iherdige luking? Nå, det er vel mer alvorlig ment enn som så, og det bør vel vekke til ettertanke. Vi kjenner de samme problemene i monokulturer i det hele tatt, ikke minst i skogbruket.

Noen kommentar?

Kilde: R. Svensson & M. Wigren: Sminkrotens historia och biologi i Sverige. Svensk Botanisk Tidskrift 80, hefte 2, 1986.

Botanikerkryssord.

Når kryssordet er løst vil man i de innsnevrede rutene få fram en evig sannhet som alltid er til glede og gavn for oss botanikere og blomstervenner. Lykke til!
Løsning i neste Listera.

Kjell T.

VANNRETT:

- 8 Kald dessert
- 9 Sjelden erteplante
- 12 Dyrebolig
- 13 Like
- 16 Nellik
- 19 Passe på
- 20 Naboer
- 21 Landskapstype
- 22 Fisk
- Skur
- Smerte
- 26 Bær
- 29 Dyr
- 31 Farge
- 32 Frø
- 34 Buskvekst
- 36 Tidl. dyrket erteplante
- 38 Retning
- 39 Ranunkel
- 44 Like
- 45 Lærd
- 46 Eksotisk frukt
- 47 Plagg
- 49 Hardfør plante
- 51 Organisasjon
- 53 Hos Kittelsen
- 56 Grasart
- 58 Naboer
- Ikke ris
- 60 Gå ut i fra
- 61 Aluminium
- 62 Kulturspreder
- 64 Gro
- 65 Treslag
- 66 Øyenslyst om våren
- 69 -nøtt. Juleknask
- 70 Gro

LODDRETT:

- 1 Sopp
- 2 Drikk
- 3 Bær
- 4 Artikkel
- 5 Ordne
- 6 Gled
- 7 Drikk
- 10 Korgplante
- 11 Dyr
- 12 Grasart
- 14 Sjelden fjellnellik
- 15 Treffes med glede i fjellet
- 17 Retning
- 18 Blomsterløs plante
- 24 Duskregn
- 27 Like
- 28 En fjellets åpenbaring
- 30 Pronomen
- 33 Tall
- 35 Sams
- 37 Bindeord
- 39 Røde frukter
- 40 Treslag
- 41 Naboer
- 42 Fugl
- 43 Alene
- 48 Retning
- 50 Pikenavn
- 51 Blomst
- 52 Plante man går utenom
- 54 Guttenavn
- 55 Labans datter
- 57 Guttenavn
- 59 Labans datter
- 63 Like
- 66 Tidl. bensinmerke
- 67 Landskapstype
- 68 Seilskip

Løsning på nøtten i forrige Listera:

A. -symre (veis), B. -kurle, C. -kløver (Trifolium), D. -starr (Carex), E. -vier (Salix) og F. -burkne (Asplenium).

INNHold:

- Side 2 "Amor Florae nos congregat!"
- 3 Siden sist.
 - 4 Nærområdene. Goder vi må beholde. Av Jan Erik Tangen.
 - 6 "Du skal teia still!"
 - 9 Vinterprogrammet 1987.
 - 12 Møter i hagelagsregi.
 - 13 Rødsmele. Den røde kystnelliken. Av Roger Halvorsen.
 - 16 Kan vi la ugraset bli igjen? Av Roger Halvorsen.
 - 18 Botanikerkryssord.

ADRESSER OG TELEFONER:

-
- POSTBOKS: Telemark Botaniske Forening, Postboks 625,
Stridsklev, 3901 PORSGRUNN.
- FORMANN: Roger Halvorsen, Safirvn. 41, 3900 PORSGRUNN.
Tlf. 035 - 12557
- KASSERER: Bjørn Lervik, Rådyrvn. 84, 3900 PORSGRUNN.
Tlf. 035 - 57402
- STYREMEDL.: Liv Schiemann, Steinstuvn. 7, 3700 SKIEN.
Karl S. Eriksen, Badevn. 6, 3970 LANGESUND.
Tlf. 035 - 73145
- FLORA-ATLAS: Kjell Thowsen, Gartnerløkka 15, 3700 SKIEN.
- POSTGIROKONTO: 3272 788
